

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 11de jaargang - nummer 5 - 1 december 1993

INTERVIEW

Nieuwe SoR, nieuw beleid? Anti-Rookdag V.U.B.

24 november 1993

Het is weer een keer gelukt, de SoR (Sociale Raad) verkiezingen verliepen slechts over één ronde. Er werd gezwoegd en gezweet, affiches met uittreksels van het kiesreglement werden her en der geplakt, de kandidaten poetsen hun tanden voor een keer, trokken hun beste pak aan en kenden opeens veel meer volk dan ze zelf dachten. Met ruim driehonderd stemmen overschreed men het quorum van 25%. Volgens sommigen vecht men nu al enkele jaren tegen dit afschuwelijke beest. "Vroeger werd er propaganda gemaakt om te winnen, nu nog alleen om het quorum te halen". Een zeer triestige zaak. Voor degenen onder jullie die het nog niet wisten, de SoR is het op één na hoogste bestuursorgaan van deze universiteit en er zetelen 6 verkozen studenten in. De uitgelezen kans dus om... Ja, om wat eigenlijk? Straks zijn we hier toch allen weg met ons papiertje in de hand en dat telt, niet?

Maar kom laten we niet te pessimistisch worden en even de SoR-voorzitter van het bijna afgelopen jaar aan het woord laten. Eveneens werden er nog enkele gesprekken gevoerd met nieuwe SoR-verkozene...

De Moeial: Wat zijn uw indrukken van de laatste SoR-verkiezingen?

Stijn Broucke: Wel het kiescollege bestond uit 7139 mensen, daarvan moest gezien het quorum 25 procent zijn stem uitbrengen, een kleine 1800 man dus. We zijn uiteindelijk goed boven de 2100 man geraakt. Ik denk dat dat veel beter is dan andere jaren. Het is ook goed megevallen voor 'De Lijst', alle SoR-kandidaten werden verkozen. De winst van de Lijst valt denk ik te verklaren door de studentenbijekomsten.

DM: Wat is de eigenlijke bedoeling van die bijeenkomsten, worden die regelmatig opgevolgd?

Stijn Broucke: De eerste bijeenkomst was vrij positief, daar kwam een 30-tal mensen op af. Daar is eigenlijk de 'Lijst' uit ontstaan. Een tweede keer was er echter al veel minder volk, slechts zeven personen kwamen daar op af. Daar heb ik de 'Schoofslaan' toegelicht en over die 'Schoofslaan' is dan vrij gezond gediscussieerd geweest. Vlak na de verkiezingen was er dan een derde bijeenkomst waar 10 man op af kwam waar iedereen nogal geagiteerd was omtrent de verkiezingsuitslagen.

DM: Maar wat wordt er dan besproken op zo'n bijeenkomst? Is dit een manier om meer informatie naar de studenten toe te verspreiden?

Stijn Broucke: Ja inderdaad, het gaat enerzijds om informatieverspreiding en algemene interesse bij de studenten opwekken, en anderzijds is dit een middel dat de SoR-verkozene toelaat hun achterban te raadplegen. Uit de discussies gevoerd op de bijeenkomsten wordt dan een 'algemene opinie' gevormd die dan gebruikt wordt bij het voeren van een beleid.

DM: Is er al een nieuwe kandidaat-voorzitter? Uzelf had het grootste stemmenaantal, iets boven de zestien.

Stijn Broucke: Daarrond wordt in ieder geval veel gebabbeld, ikzelf zie dat voorzitterschap niet meer zitten. Een jaar is voldoende geweest, het vraag gewoon te veel van mij persoonlijk. Ik heb door deze zaak een studierichting moeten laten va-

ren. Men zegt wel eens wat dan met die continuïteit, kennis van dossiers enzoverder, maar nog een jaar erbij zou ervoor zorgen dat men volgend jaar dubbel zo hard met dat probleem zit.

DM: Wordt het Joeri Lema (afgelopen jaar ondervoorzitter)?

Stijn Broucke: In principe zou het de ondervoorzitter kunnen worden. Joeri is nu ook van een aantal dossiers goed op de hoogte, hij komt dus zeker in aanmerking voor het voorzitterschap.

DM: Waar liggen de prioriteiten van het komende beleid?

Stijn Broucke: Via de studentenbijekomsten proberen we het beleid meer en meer open te trekken. Ikzelf ga meer trachten te publiceren in de Moeial, daar zal wat meer tijd voor zijn. Het beleid zelf zal een sociaal selectief beleid zijn. Dus in eerste instantie de sociaal zwakkeren vooruit helpen...

DM: Maar daar wordt door vele studenten kritiek bij geleverd. Voor en tijdens de eerste kandidatuur zou de Sociale Sector Studenten (SSS) de nieuwkomelingen met open armen ontvangen, om hen dan later meer op het achterplan te schuiven.

Stijn Broucke: Volgens mij wordt er in de Sociale Sector maar op een plaats gekeken naar het jaar waarin men zit, op dienst Huisvesting. Daar maakt het jaar waarin de student zit deel uit van de toewijzingscriteria. De eerste kanners krijgen 2 punten extra. (Op Huisvesting werkt men met een puntensysteem voor de toewijzing, JO)

DM: Moeten de studenten in de toekomst zich weer eens aan prijsstijgingen verwachten?

Stijn Broucke: Dit jaar zijn er prijsverhogingen voor het Restaurant doorgevoerd die ingang vinden op 1 oktober volgend academiejahr. Verder ben ik de mening toegedaan dat indien het indexcijfer stijgt men zeker de maaltijdprijzen opnieuw moet bekijken.

DM: Maar het is toch niet omdat het indexcijfer stijgt

dat het inkomen van de student stijgt...

Stijn Broucke: Toch wel, als je het nominaal bedrag van een bepaald bedrag constant houdt dan gaat relatief u waarde zakken. Dat is met alles zo. De lonen van de ouders gaan omhoog, het zakgeld van de kinderen zou mee omhoog moeten gaan, de prijzen in de winkels stijgen. Alles stijgt dus geleidelijk, zowel de inkomsten als de uitgaven. Dus als men een periode van 10 jaar overschouwt dan kan je eigenlijk niet stellen dat je meer moet betalen. (het inkomen zou dus evenredig gestegen zijn, JO)

DM: Maar binnenkort moeten ouders inleveren op het kindergeld... Dan mag je wel spreken van een indexstijging maar in feite dalen uw inkomsten veel harder dan dat de index stijgt.

Stijn Broucke: Ja dat is het eeuwige probleem.

DM: Mij lijkt het zinvoller om voor de SSS meer geld vrij te maken...

Stijn Broucke: Jaja zeer zeker! Geert Acke (SoR-verkozene vorige verkiezingen *VUBRATIE* -lijst, JO) stelde vorige week in de 'Krant' dat we bij de pakken zouden blijven zitten, dat we ons zouden neerleggen bij het beschikbare budget. In zekere zin is dat ook zo. Vanbinnen het budget voer je je beleid en bij dat budget leg je je dan ook neer. Maar inderdaad, ondertussen zou men moeten aandringen bij de Raad van Beheer (RvB) om dat budget te verhogen. Maar die RvB krijgt ook maar geld van de overheid en zijn dus ook beperkt. Als het kan moet die mogelijkheid tot budget uitbreiding zeker benut worden.

Een andere mogelijkheid, degene waar we ons nu mee bezig houden, is andere bronnen van inkomsten zoeken. Bijvoorbeeld het Bedieningsrestaurant (waar men binnenkort iets meer kan vinden dan de gewone dagschotels en snacks, dus ook duurder, JO) Maar we moeten vooral uitkijken dat andere dienstverleningen voor studenten daar niet onder lijden. Maar ook het Cafeteria en het restaurant worden uitgebreid. Daarenboven worden er dus extra inkomsten gegenereerd uit dat nieuwe bedieningsrestaurant.

DM: De winsten van dat nog te bouwen Bedieningsrestaurant zouden dus kunnen terugvloeien naar het gewone Studentenrestaurant?

Stijn Broucke: Een deel van die winsten is bestemd om de gewone maaltijdprijzen te drukken een ander deel voor de Sociale Sector in het algemeen.

DM: Gaat dat nieuwe Restaurant in spé wel rendabel zijn tot court?

vervolg interview pagina 7

Aan alle leden van de VUB-gemeenschap werd gevraagd het roken voor een dag te laten. De niet-rokers zouden de rokers aanmanen die dag hun rookgedrag aan te passen.

(Mannelijk student, Filosofie)

De Moeial: Ja u zit hier iets te roken, enfin, iets te rollen, weet u welke dag het vandaag is?

Student: Het is de anti-rookersdag.

DM: Toch rookt u.

Student: Waarom zou ik niet mogen roken? Ik heb niet beslist om zo'n dag te organiseren.

DM: Voelt u dan geen sympathie voor zulke actie?

Student: Ja kijk, laatst ben ik zelf vijf dagen gestopt en toen was het ook geen anti-rookdag.

(Mannelijk student, Burgerlijk Ingenieur)

DM: Rookt u?

Student: Jazeker!

DM: Wat vindt u van de anti-rookdag op de VUB?

Student: Die wordt zeer goed nagevolgd. Ik zie hier geen enkele roker in de buurt.

DM: Hoe is het gesteld in de trappen en gangen?

Student: Ik kon nog geen roker ontdekken.

DM: Siet dat u vandaag iemand zou zien roken.

Student: Ik zou hem of haar onmiddellijk het rookwaar uit de hand slaan. Zoiets vind ik ook maar normaal op een anti-rookdag!

DM: Morgen een anti-autodag. Wat doet u met mensen die toch met de wagen rijden?

Student: Uit hun wagen sleuren. Ik ben consequent.

(Koppeltje, allebei studierend)

DM: Welke dag is het vandaag?

Zij: Anti-tabak dag

Hij: 24 november, de dag dat het Vlaams Blok...

DM: Jaja, weten we al, maar zoals u vriendin zegt: het is vandaag anti-rookdag.

Zij: Dat de mensen roken wanneer ze willen roken!

Hij: Ik als niet-roker, dat ieder maar zijn goesting doet.

DM: Moeten rokers dan geen respect opbrengen voor niet-rokers?

Hij: Ik vind als het de niet-rokers echt stoort dat rokers er dan wel rekening zouden moeten mee houden. Maar een anti-rookdag instellen heeft denk ik geen zin.

(Jonge gast, geen VUB-student)

DM: Rokersdag. Rookt u?

Gast: ja

DM: doet u mee aan de rokersdag?

Gast: Ik was niet op de hoogte van een rokersdag

DM: Er stond nochtans iets van in de Moeial.

Gast: Ik heb de Moeial ook niet gelezen

(Gesprek vroegtijdig afgebroken)

(Mannelijk student, Aggegraat)

DM: ...Bla...

Student: Ik vind het nogal grappig dat er mensen zijn die zich laten bestempelen in ruil voor appels

DM: Hoezo?

Student: Ja, dat gebeurt in het cafetaria. Stempeltje op de hand en dan appels eten. Ik vind het trouwens heel opmerkelijk dat er gisteren een artikel in de Morgen stond waarin te lezen viel dat er vanaf nu in Maleisie boetes tot 750 000 Bf- kunnen worden opgelegd voor het roken in openbare gelegenheden.

DM: U weet toch zeker dat het over tabak roken gaat?

Student: Zeer zeker!

Jürgen

INHOUD

SoR-Verkiezing	1
Anti-Rookdag VUB	1
Brieven van lezers	2
Objektief 479 917	2
A Mindboggling	
Experience	3
Kultuurpagina	4
Kultuurkrant	5
Tegel/Verkeersveiligheid	6
KOLA/SoR	7
BSG/ Parochie	8

Brieven van lezers

Over het Liberalisme

Graag wens ik te reageren op een lezersbrief gepubliceerd in "De Moeial", 11- de jaargang, nr. 3, d.d. 3-5 november 1993. Ik reageer enerzijds als student Politieke Wetenschappen en anderzijds als secretaris van het Liberaal Vlaams Studentenverbond afdeling Brussel. Lezer Pete schrijft: "... In zo'n tijd: Moeten we ook met lede ogen toezien hoe een aanzienlijk deel van de studenten Politieke Wetenschappen zich met volle overgave begeert tot een partij die zijn dogma verkoopt als waspoeder, in blauwe verpakking en volledig gerecycleerd uit hun vorig produkt: PVV. Student waarom studeert gij nog? (\$?)"

Een groot deel van de studenten Politieke Wetenschappen zou dus het liberale gedachtegoed van de VLD verdedigen. Als secretaris van het LVS SV denk ik vrij goed geplaatst te zijn om deze stelling te weerleggen. De studierichting Politieke Wetenschappen is namelijk één van de studierichtingen waar het LVS SV het minst sterk staat (van de 163 leden van vorig jaar waren er welgeteld 5 studenten die behoorden tot de studierichtingen Politieke Wetenschappen en Sociologie). Persoonlijk ken ik op dit ogenblik welgeteld 6 mensen uit de beide kandidaturen Politieke Wetenschappen die zich aangetrokken voelen door het liberale gedachtegoed, doch die daarom geen lid hoeven te zijn van het L.V.S.V.. De stelling van de lezer lijkt mij dan ook sterk overdreven. De lezer geeft blijkbaar ook nogal wat kritiek op het liberale gedachtegoed zoals dit door de VLD wordt voorgesteld. Toch denk ik dat hij niet de aangewezen persoon is om dit te doen (ondanks het feit dat hij dit recht natuurlijk heeft). De vrijdenker en socioloog Emile Durkheim deed ooit eens een uitspraak

t.o.v. een groep andere vrijdenkers waarin hij stelde dat men de godsdienst niet mag beschouwen als een vergissing (cfr. de cursus sociologie van Prof. Elchardus). Ik zal dan ook een poging trachten te ondernemen om deze leerrijke en prachtige stelling die het liberalisme verdedigt (ik hoop dat ik Durkheim geen onheil aandoe). Ik zou het als volgt formuleren: "... als ge als niet-liberaal het liberalisme wilt begrijpen, moet ge U in de geestesgesteldheid van een liberaal plaatsen... Ge moet het liberalisme ervaren als een liberaal, want het is slechts in die ervaring dat het liberalisme bestaat. Wie die liberale ervaring niet kent, kan bezwaarlijk over liberalisme praten. Het zou zijn alsof een blinde over kleuren sprak." de lezer heeft dus m.i. nog onvoldoende kennis over het liberalisme als één politieke theorie, waardoor het mij gevaarlijk lijkt om zomaar het liberalisme af te breken (persoonlijk zal ik op dit ogenblik geen enkele poging ondernemen om bv. de sociaal democratie als ideologische stroming af te breken, omdat ik nog te weinig over sociaal-democratie afweet). Leer dus eerst je tegenstander kennen vooraleer je hem afbrekt. Tenslotte wil ik er ook nog op wijzen dat een liberaal niet noodzakelijkerwijze voor 100% achter het VLD-programma dient te staan. Zo staat het L.V.S.V. bijvoorbeeld voor een groot deel deel achter dit gedachtegoed, doch het blijft ook een kritische houding aan de dag leggen t.o.v. de VLD. Het L.V.S.V. beschouwt deze kritische houding dan ook als één van haar hoofdopdrachten. De term liberalisme is een breed begrip, waarin dan ook plaats is voor verschillende meningen, denk maar aan het jongste congres over de burgerdemocratie. Secretaris L.V.S.V.

Over het Liberalisme

-Reactie-

Blijkbaar heeft de secretaris van het L.V.S.V. mijn artikel 'In een tijd waar...' niet zo goed begrepen. Hij stelt dat mijn stelling - dat een aanzienlijk deel van de studenten politieke wetenschappen zich bekeerd heeft tot de VLD - overdreven is. Hij doet dit op basis van het gebrek aan succes van het L.V.S.V. in die richting. Men is dus enkel liberaal als men L.V.S.V.'er is? Dit is, meen ik, vanwege de secretaris nogal pretentieuze tegenover andere liberalen.

Hij stelt ook dat ik niet de aangewezen persoon zou zijn om een oordeel te vellen over het liberale gedachtegoed. (Hij voegt eraan toe dat ik wel het recht heb dit te doen; lief zeg!) Ik leef al 21 jaar in dit landje, heb een vrij normaal IQ en ben, wat de liberalen zouden noemen "een bewuste, politiek participerende burger". Ik meen te mogen zeggen dat men ongeveer blind moet zijn om dan niet te zien wat liberalisme, PVV, ongebreidelde kapitalisme, VLD, inhouden. Voor diegene die meent dat het niet 'juist' is deze termen op 1 lijn te zetten; ze zijn bewust en weloverdacht op 1 lijn gezet.

De secretaris heeft ook zijn cursus 'sociologie' niet goed begrepen. Hij past het aangehaalde deel van de theorie van Durkheim, dat als bedoeling had duidelijk te maken dat men ook als niet-godsdienstige de godsdienst als een maatschappelijke realiteit moet aanvaarden; hij past dit toe op het liberale gedachtegoed. Het is weliswaar zijn goed recht zijn politieke visie gelijk te stellen aan een godsdienst, maar haalt wel de ook al betwistbare theorie van

Durkheim neer. Prof. Elchardus, en beslist niet alleen hij, stelt immers dat men, om een bepaalde maatschappelijke realiteit te bestuderen, men buiten die realiteit moet staan. Een socioloog moet trachten de maatschappij objectief te beschrijven en moet zich daarom trachten zoveel mogelijk aan de kant van de maatschappij te plaatsen om ze te kunnen overschouwen.

Als men liberaal is, hanteert men een liberaal begrippenapparaat om de door een liberale bril geviseerde realiteit te omschrijven en te beïnvloeden volgens de normen van een liberale consensus. Zo meen ik als niet-liberaal beter geplaatst te zijn om te weten wat het liberalisme is. (als in een liberale wereld alles 'blauw' zou zijn, zou de term 'blauw' zelfs niet bestaan voor de liberalen, men zou er het blauwe niet van inzien)

Als men bijvoorbeeld de oorlog in Irak zegt gevoerd te hebben voor rechtvaardigheid en democratie is de oorlog voor de algemene publieke opinie gerechtvaardigd. Het overgrote deel van de mensen verdedigen immers de waarden democratie en rechtvaardigheid. Het cruciale is; wat bedoelt men met rechtvaardigheid. Als het uithongeren van 300.000 ook onder de rechtvaardigheid valt dan is dat in ieder geval niet de rechtvaardigheid waar ik achtersta.

Ik ben de mening toegedaan dat de secretaris van het L.V.S.V. teveel denkt in politieke vakjes, in politieke partijen. Als ik in mijn artikel het woord 'socialisme' vermeld, interpreteert hij dit als sociaal-demo-

cratie' en leert het aan de SP. Hierdoor verkleint hij de discussiemarge. Minister Claes, die zich socialist noemt, ondersteunde ook de acties in de Golf. Hij is echter sociaal-democraat in een door het liberalisme en kapitalisme geperverteerde maatschappij en politiek bestel en bovendien verworpen tot een van de meest geliefde huisdieren van Clinton. S.P., C.V.P. en V.L.D. hebben een cruciaal gemeenschappelijk kenmerk, ze zijn allen waterdragers van het grootkapitaal dat de gehele Westerse maatschappij beheerst. Het verkleinen van de discussiemarge door bijvoorbeeld bredere concepten te verbinden aan geperverteerde partijen, is een bewuste strategie van de heersende machten om de eventuele discussies onschadelijk te maken. (zie "Manufacturing Consent", N. Chomsky)

De secretaris van het L.V.S.V. onderscheidt zich van mij, niet alleen in politieke versie maar ook in zijn taalgebruik en in de gehanteerde beleefdheid. Dit geeft hem een bepaalde burgerlijke charme die volgens de heersende normen voor een politicus gewenst is. Beleefdheid, respect voor elkaars mening, orde, zijn na te streven idealen maar worden kolossaal ingeschakeld om het status quo te ondersteunen en zijn daarom op zijn minst dubbelzinnig! Zolang mensen als gevolg van een bepaalde ideologie honger lijden, weiger ik ook maar enige beleefdheid te hanteren tegenover vertegenwoordigers of aanhangers van dat systeem. Populair is dat niet, daarvan ben ik me bewust!

WITTE WOENSDAG

OP DE V.U.B.

Op 24 november vierde objectief 479.917 haar tweede opeenvolgende overwinning. 750.000 mensen verklaarden zich akkoord met de eis dat volledige politieke en sociale rechten moeten toegekend worden aan migranten die in België wettelijk 5 jaar verblijven. Zo ontvingen verschillende scholen, jeugdbewegingen, werkplaatsen en wijken bezoeken van talloze objectiefmedewerkers. Ook de objectiefwerkgroepen op onze univ. dei gesteund worden door bijna alle studentenkringen (Keps, PPK, GK, WK, BLO, VO, HLB, HILOK, Limburgia, PK, VRG, Bio-techo), hebben hun steentje hiertoe bijgedragen. Om en bij de 2000 handtekeningen werden in de loop van de voorbije maanden in de metros, op de campussen, op de Nieuwelaan... opgehaald. Op die manier werd de discussie omtrent de eis opnieuw geopend, waarbij telkens bleek dat volledige gelijke rechten voor een heleboel antiracisten niet zo vanzelfsprekend leek. Om 24 november niet voorbij te laten gaan en heel de campus en heel de univ in het teken te stellen van gelijke rechten, besloten we een actiedag te organiseren. Sinds 1991 zijn er in heel Europa verschillende zwarte zondagen geweest. Denken we maar aan sw recente Italiaanse verkiezingsuitslagen waarbij fascistische partijen zoals de MSI, de burgemeesterszetsels in verschillende steden (Napels en Palermo) in handen kregen. Als we daarna kijken naar de steeds wederkerende aanslagen op migranten, dan mogen we toch besluiten dat het racisme in onze dagelijkse realiteit oprukt. In de vroege ochtend organiseerden we twee gastlessen. Om hier zoveel mogelijk aandacht voor te krijgen, vingen we loslopende studenten op en discussieerden we met profeten en studenten om de lessen te

schorsen. De meeste praktische bezwaren werden, als we doorvroegen, herleid tot het niet eens zijn met de eis van Objectief. Dat nam niet weg dat we een aantal profen hebben kunnen overtuigen vooral met het argument dat de rector de actiedag inhoudelijk ondersteunde. Zo kregen we om 9.00 uur een groep van 30 studenten bij elkaar voor de gastles van professor Louckx over migranten in de gezondheidszorg. Het opvallendste besluit was wel dat het migrantenprobleem in de gezondheidszorg geen echt migrantenprobleem is, maar een klasseprobleem. Immers migranten maken grotendeels deel uit van de lagere inkomensklassen. Ook de gastles waarbij Sadiq en Germana uitleg gaven over het boek "10 gekleurde meisjes", waar ze zelf aan hebben meegewerkt, kende veel bijval. 's Middags was er de stand in het restaurant, waarbij we opriepen om naar de meeting te komen. Een tentoonstelling in groene bak en tegevoelbaar een anti-racistische maaltijd voor gelijke rechten droegen bij tot het slagen van deze dag. Hieop volgde een meeting in de Qd waar ter inleiding een film "In de naam van de führer" gedraaid werd. Zowel de getuigenis van de Marokkaanse jongeren over een razzia in Schaarbeek twee weken geleden als de uitleg over de opkomst van extreem-rechts in Europa door Jos Van der Velpen (auteur van het boek: "Daar komen ze aangemarcheerd") waren aangrijpend. Zo stelde Jos dat de fascistische zich op dit ogenblik richten op "culturele verschillen", wat minder erg lijkt dan "etnische verschillen" maar snel op hetzelfde neerkomt als oude wijn in nieuwe zakken. Het debat over de inhoud van de eis van objectief ging over o.a. de haalbaarheid van dit initiatief, waarop Ng Sau

Tsjo (programmamaker van het radioprogramma "De Brug") een duidelijk antwoord gaf. Op dit ogenblik hebben 40 parlementariërs de petitie getekend en vorige week heeft Paula D'hondt besloten Cecile Harnic (ex-Agalev senator die het wetsvoorstel van Objectief heeft ingediend) te steunen in haar strijd tegen het racisme. Ook de vraag waarom Objectief de Belgische nationaliteit wil geven en niet gewoon die politieke en sociale rechten toekennen, was belangrijk. Tsjo antwoordde daarop dat Objectief ten eerste de vage culturele gevoelens, maar o zo gevaarlijk, die nu samenhangen met de nationaliteit, wil teniet doen. Het is de bedoeling van de Belgische nationaliteit een juridisch statuut te maken dat iedere persoon die hier wettelijk verblijft gelijke rechten geeft. Ten tweede is het meestal zo dat migranten die het hiermee niet eens zijn, ofwel zelf van plan zijn om hier kort te blijven of vaak niet goed zijn ingelicht (mogelijkheid tot weigering, procedure van de dubbele nationaliteit, etc.). Daarom als algemeen besluit leek het ons belangrijk te vermelden dat zowel prof. Louckx als Tsjo opriepen om naar de stakingspiketten te gaan met Objectief. Daar alle arbeiders, ongeacht hun nationaliteit, het slachtoffer zijn van de economische crisis zijn. Allen worden getroffen door de werkloosheid, de loonafbraak en de afbraak van de sociale zekerheid. Het racisme verhindert de Belgische arbeiders samen met de migranten front te vormen tegen de crisispolitiek. De schuld voor de crisis ligt niet bij de migranten, maar zij hebben daarentegen meegewerkt bij de opbouw van ons land. We zouden dan ook aan iedereen willen vragen om mee te helpen Objectief ook toegang te doen vinden bij de arbeiders.

Objectief

A Mindboggling Experience

Dit academiejaar kregen de studenten tweede kandidatuur en eerste licentie communicatiewetenschap een viertal weken les (vandaag voor het laatst) van een gastprofessor van de Ohio State University, Brenda Dervin genaamd. Deze dame verzorgde een aantal lezingen in het raam van van de cursussen Problematiek van de informatiemaatschappij en Internationale Communicatie (prof. J.C. Burgelman) en Mediasociologie (prof. H. Verstraeten). De moeite waard om bij te wonen, die hoorcolleges, verzekerde men ons. En inderdaad, het was een "mindboggling experience" (nvd. het schudt je vooropgezette ideeën door elkaar door ze chaotischer te maken).

De ietwat excentriek ogende Brenda Dervin overdonderde de aanwezigen met haar, voor ons onbekende, benadering van de communicatiewetenschap en gaf daarbij blijk van sterk didactische kwaliteiten. Over het eerste dient misschien eerst het volgende gezegd te worden: communicatiewetenschap aan de VUB is een discipline die zich voornamelijk stoelt op sociaal-wetenschappelijke theorieën en haar toepassingskern in de bestudering van bv. het nationaal mediabeleid. Kortom, een benadering die vooral oog heeft voor de relatie media-maatschappij. Brenda Dervin daarentegen vertrekt veeleer vanuit een filosofisch perspectief en heeft als werkterrein de informatiewetenschap (nvd. de verzameling, classificatie, opslag, ontsluiting en verspreiding van reeds vastgelegde kennis en dit zowel vanuit theoretisch als vanuit toegepaste oogpunt). De relatie informatie-maatschappij is hier dus het centrale thema. Aangaande professor Dervins' didactiek valt ook het een en ander te vertellen. Zij slaagt er wonderwel in, en dit ondanks de taalbarrière, om haar boodschap over te brengen naar de klas toe. De aanwezigen worden daarenboven aangezet om actief mee te werken/denken, en dit op een bijzonder efficiënte manier. Kort en krachtig gesteld komt het hier op neer: professor Dervin geeft les in communicatie veeleer dan over communicatie. In onderstaand interview, afgenomen op 23 november en vertaald door de auteur, heb ik geprobeerd om nog wat dieper op beide zaken in te gaan.

De Mocial: Wat betreft Uw manier van lesgeven, het eerste wat opviel was...

Brenda Dervin: Het konijntje? **DM:** Klopt het indien ik stel dat de anekdotes die U vertelt over Uw pluchen konijntje een metafoor zijn voor de onderwerpen van Uw lezingen?

BD: Inderdaad, het konijntje dient als metafoor. Sommige mensen zouden deze actie omschrijven als een feministische actie. Ik niet. Voor mij is dat noch een feministische, noch een niet-feministische actie. Het is gewoon een zachte kant van mensen om een zacht en wollig ding bij te hebben. Dus eigenlijk is het een metafoor op verscheidene manieren. Het is een metafoor voor de les, maar ook voor hoe we eigenlijk zijn in het dagelijkse leven.

DM: Opmerkelijk is tevens de interactiviteit tussen de studenten en Uzelf tijdens de les. Wat mij opviel was dat U bv. door de klas te groeten en haar bij geen antwoord op haar onbeleefdheid te wijzen, U vervolgens een hartelijke wedergroet in ontvangst kon nemen. Een ander voorbeeld: Tijdens het vragenrunder benadert U iedereen persoonlijk en schrikt U niet terug om meerdere vragen te stellen. Door dus iets "verder" te gaan bereikt U een hoge participatiegraad.

BD: (knikt instemmend)

DM: U bent prof in de communicatiefilosofie en houdt U voorts bezig met toegepaste communicatie theorie, meer bepaald tussen gemandateerde communicatie-instellingen en hun publiek. Aangaande dat eerste heb ik een poging ondernomen om de centrale begrippen uit Uw lezingen te halen. Als ik ze U voorleg zou U ze dan willen invullen?

BD: OK.

DM: Communicatie, als een actie?

BD: Het is eigenlijk een procédé. Een procédé, een gedrag, werkwoorden en acties. Inclusief acties in je eigen hoofd en hart.

DM: Cultuur? Hoe zou U dit omschrijven?

BD: Ik zou het op vele manieren kunnen omschrijven. Cultuur kan betrekking hebben op de verschillende levenswijzen, ontwikkeld over de hele wereld. In groepen kan cultuur ook te maken hebben met de symbolische kunstproducten die geproduceerd zijn binnen en tussen die groepen. Voor mij persoonlijk bestaat cultuur voornamelijk uit de werkwoorden van het leven. Ik kijk dan ook naar cultuur als iets dat steeds in wording en niet-wording is.

DM: Hiermee belanden we bij het volgende hegrip. Wat is het belang van wat U "verbindings" gedoopt hebt.

BD: Wederom is dit een metafoor. Het is een metafoor die dient om de mensen hun aandacht te trekken, om hen even te laten stilstaan. Bovendien is het zo verschillend van wat ze gewoon zijn. Voorts is het metafoor voor hetgene waarover ik aan het praten ben. En dit houdt in, zoals je blijkbaar reeds gevat hebt, dat je je zowel kan inlaten met de flexibiliteit als met de onbuigzaamheid van menselijke wezens. De enige manier om dit te kunnen doen, is dus op te houden met het heen en weer botsen tussen beide, is door zich in te laten met de beweging waardoor we van het ene naar het andere overgaan. Een constante slingerbeweging als het ware.

DM: Wat betreft uw toegepaste communicatietheorie: Klopt het indien ik zeg dat deze Uw zogenaamde "sense-making theory" is?

BD: In een bepaalde zin is "sense-making" op het abstract niveau filosofie. Als het echter gebruikt wordt in bv. het bibliotheekwezen, waarbij we ons dan afvragen welke vragen een lokebeambte zou moeten stellen aan een informatietoekende lezer opdat deze de gewenste literatuur kan bekomen, kunnen we spreken van toegepaste "sense-making". Er is dus zowel een theoretische of filosofische als toegepaste "sense making". Je zou ook kunnen zeggen dat "sense-making" de link tussen beide niveaus is.

DM: Het geheel van Uw toegepaste theorie blijkt meer afgestemd te zijn op het publiek dan op het systeem van een gemandateerde communicatie-instelling?

BD: Alhoewel dat systeem niet verworpen wordt. Helgene ik ermee bedoel is dat de enige manier om beide tegelijkertijd te omvatten is over te stappen naar werkwoorden. "Sense-making" is dus zowel gericht op de ontvanger als op het systeem. We zouden de journalistiek kunnen bestuderen en "sense-making" gebruiken om journalisten en recipienten te benaderen. Wat "sense-making" eigenlijk fundamenteel over beide uiteinden van het systeem zegt, is dat deze gevormd worden of anders gezegd hun functie krijgen in het procédé van de communicatie zelf. Als je daarbij de flexibiliteit en onbuigzaamheid van mensen nog in rekenschap wilt brengen, moet je dus een werkwoordoriëntatie hebben.

DM: Uw toepassingsgebieden zijn o.a. de journalistiek, het bibliotheekwezen, de geneeskunde en euh...

BD: Laat mij eens denken: journalistiek, euh... Telecommunicatie, dat ontbrak nog.

DM: Vermits U dus ook in het journalistieke veld actief bent heb ik een toepassingsvraag voor U: Hoe zou dit interview volgens de "sense-making" moeten verlopen?

BD: Tijdens de voorbereiding van dit interview heb je reeds aangestipt waarover je wou praten, en dit vaak in naam van alle studenten, alsof deze een monolithisch blok vormen. Indien ik dit interview zou moeten hertekenen zouden we drie interviewers nemen, onderling sterk verschillend. Een onder hen zou iemand kunnen zijn die helemaal niet akkoord ging met wat ik verkondigde tijdens de lezingen. Een ander zou zich bv. te pletter kunnen verveeld hebben tijdens die lessen. Met zijn drieën zou je me dan kunnen interviewen. Niet tegelijkertijd natuurlijk, want dat zou storend kunnen werken bij de gedachtevorming van elkeen onder ons. Nadat ieder zijn interview heeft afgenomen zou je dan kunnen beginnen vergelijken en vervolgens kunnen proberen verklaren waarom er verschillen zijn tussen de interviews en de daaruit gevormde visies. En die verschillen oftewel de verklaring van je eigen subjectiviteit, zouden zo een integraal deel worden van het journalistieke product. Dit is slechts echter één voorbeeld van hoe het interview hertekend zou kunnen worden. De achterliggende idee is hier in eerste instantie je niet voor iedereen kan spreken, noch dat je een denkbare voorstelling zou kunnen van de veelheid aan visies die er zijn. Maar indien we er enkele van voorstellen, met oog voor de meest uiteenliggende visies, dan kunnen de mensen toch een zeker besef verkrijgen met betrekking tot hun persoonlijke visie en de positionering ervan.

DM: Tot slot nog iets totaal anders: Wat vindt U van Brussel en van de VUB?

BD: Eigenlijk heb ik nog maar echt weinig gezien van Brussel. Twee weken geleden verwachtte men mij reeds na drie dagen in Duitsland en vorige week zat ik ook enkele in Amsterdam. Nu ben ik hier nog 12 dagen en Gio (Canini) zal me wat rondleiden zodoende dat ik eindelijk wat van Brussel zie. Tot nu toe heb ik voornamelijk mensen leren kennen, veelal leuke mensen, met wie ik aangename conversaties heb gehad. Ik geniet echt wel van mijn verblijf hier.

DM: Belgen worden nochtans vaak als gereserveerd omschreven in hun omgang.

BD: Interessant. Wel, jullie zijn zeker niet zo gereserveerd als bv. de Finen. Ik vind echter dat als je mensen persoonlijk leert kennen, er van gereserveerdheid geen sprake is.

DM: Bedankt voor Uw medewerking.

BD: Ijij ook bedankt.

Michel.

Geneeskunde en Derde Wereld

Het jaarlijkse ontmoetingsweekend van Geneeskunde voor de Derde Wereld en Geneeskunde voor het volk vindt dit jaar plaats op 4 en 5 december 1993 in het Jeugdcentrum van de Vlaamse Gemeenschap 'Destelheide' te Dworp. De centrale gast is David Werner, auteur van het wereldbekende handboek voor gezondheidswerkers in de Derde Wereld, "Where There is No Doctor". De basisgezondheidszorg zal bekeken worden vanuit diverse invalshoeken samen met gasten uit de Filipijnen, India en Engeland en met (ex-)NGO-coöperatoren uit Nicaragua, El Salvador en Palestina. Verder zijn er

conferenties over 'Ontwikkelingshulpers, obstakels of bruggen voor solidariteit?', 'Zin en onzin van het werken als vrijwilliger in de Derde wereld', 'Gezondheidszorg in Midden-Amerika', 'de afbraak van de nationale gezondheidsdienst in Engeland' en 'De gezondheidszorg en de ziekteverzekering in België'. Voor meer inlichtingen en voor het aanvragen van de uitgebreide folder, contacteer de organisatoren:

Geneeskunde voor de Derde Wereld
Kazernestraat 68, 1000 Brussel
Tel: 02/513.74.06

6 december

olei olei olei ...

De Goede Sint

maakt ons weer blij blij blij !!!

Bannelingen

Het is geen alledaagse kunst, of beter nog, geen classificeerbare kunst die Francis Aerts (10/11/70), kortweg FAX, brengt. Het was dan ook zo goed als noodzakelijk dat deze beginnende artiest zijn eerste expositie met behulp van een organisatie als Contact J. vzw kon realiseren. Hij bezit namelijk geen indrukwekkende c.v. wat betreft genoten kunstopleiding en zijn manier van werken is op zijn zachtst uitgedrukt onconventioneel. Gewone galerijhouders vonden het met andere woorden een te riskante bedoening. Concreet gaat het hier om een cyclus van drie maskers, op een geschilderde achtergrond, die met behulp van blacklight hun boodschap verduidelijken/intensifiëren.

Wat is er dan zo ongewoon aan FAX' werk? Waarschijnlijk zijn strikt persoonlijke conceptuele aanpak. Hij vertrekt steeds vanuit zijn eigen zelf- en wereldbeeld, waarin enkel de tijd een constant wederkerend onderwerp is. Hij stelt in deze expositie personages tentoon, die wat betreft zijn tijdsvisie als gemeenschappelijk punt hun historische/mythische oorsprong hebben. Het specifieke van deze cyclus is dat alle tentoongestelde figuren zich steeds aan de rand van de maatschappij bevonden. "Bannelingen" dus. Items als een weerwolf, een doodgraver, enz. worden opgebouwd vanuit een centraal geplaatst masker, waardoor een sfeerbeeld en/of attributen worden geschilderd. De kern van het geheel vormen de ogen, die mede door het gebruik van fosforverf en blacklight de aandacht van de bezoeker opeisen. Om

het geheel te onderbouwen zocht hij in literatuur naar de mythische oorsprong, de wetenschappelijke realiteit, de geliefde voorstelling en de hedendaagse betekenis van zijn personages. Met behulp van een korte tekst brengt hij zo zijn tijdsconcept over.

Zijn techniek is al even onconventioneel. Hij brengt als het ware beeldhouw- en schilderkunst samen tot een geheel. De titel reliëfschilderijen, die de tentoonstelling meekreeg, doet in dat opzicht de werkwijze meer kwaad dan goed aan. Hij vertrekt namelijk steeds vanuit een neutraal masker, gemaakt uit plaasterdoeken, dat als het ware aangekleed wordt met kenmerken van het personage in kwestie. Alles wat van cruciaal belang is voor het overbrengen van de boodschap naar de toeschouwer wordt met een laagje fosforverf overschilderd. Door het centraal in de ruimte plaatsen van een blacklightinstallatie met timer krijgt elk werk twee gezichten. Onder gewoon licht zien we het werk als een weinigzeggend portret. Als de blacklight de felle halogeenpot vervangt springen de essentiële kenmerken en/of de verholde idee achter het portret op de voorgrond. Indien we dan ook nog de begeleidende tekst in de hand nemen krijgen we een mooi totaalbeeld van de bedoeling van FAX. De tentoonstelling vindt plaats in Galerij Enzo (achterin Contact J. vzw) Bressstraat 10 2018 Antwerpen en loopt t.e.m. 7 december Prijs: gratis Michel.

Eargasms

Beste studenten, Voor allen die zich de activiteiten van B.T.S. herinneren hebben we goed nieuws. Na een welverdiende vakantierust staan we er weer voor en "door" jullie. Aan de nieuwkomers: de V.Z.W. B.T.S. is een initiatief van enthousiaste studenten, die via muzikaal getinte activiteiten sociale projecten in het licht zet. In concreto:

- Concerten in het Kulturkaffee, zoals vorig jaar de muziekmarathon ten voordele van autisme, waar verschillende al dan niet bekende groepen erin slaagden het publiek 7 uur lang boeien.
- Het benefietfestival ten voordele van de 4^e wereld in samenwerking met B.S.G. en steun van het rectoraat.
- Bierbakstapelen, Joe Cool, LSP-band, Kid Safari, gevolgd door een spetterende TD, vormden op 17 maart de ingrediënten van het megafestival ten voordele van de 4e wereld.

Ook deze keer werd ons muzikaal jaar opnieuw geopend met een TD in café Luigi op 4/11. Op 15/12 organiseren we samen met Ostendse Floate een concert en fuif in B.S.G. Jullie moeten er zijn! De opbrengst gaat naar het begeleidingscentrum voor seropositieven (witte raven) te Oostende. Fuiven, het meest uithangen, eargasms, shaken ... en dit allemaal voor het goede doel. ROCKIN' GOOD NEWS.

vzw B.T.S.

Let it be on strings

Maandag 22 november stond de viool centraal. Twee violen speelden hun hart, ziel en nieren uit hun lijf. Later die avond werden ze overgebracht naar het A.Z. in Jette.

Velen waren het eens: dit vrij podium was stukken beter dan wat we vaak eerder dit jaar moesten horen. Toenamen tijdens het -intussen vast- wekelijks gebeuren in het KK. In een echt wel voorzichtige poging tracht ik hier de ingrediënten van die avond uit te distilleren.

Vooraleerst was er een grote variëteit aan muzikale vormen: van puur experimentele geluiden tot zachtere bluesachtige stukjes. Dit alles bijna immer overgoten met een likje viool. Maar er was meer; de duo's met gitaar en viool, de min of meer ingestudeerde nummertjes van beginnende groepjes en hun verderderende foutjes, de gedurfde one-man-stands, het Jazz improvisatie vermogen van een enkeling, ... En vooral naar het einde toe het samen-

komen van bijna iedere muzikant aanwezig om met zijn allen rond enkele simpele thema's, die soms wel oerlang werden uitgesponnen, out te freaken. Dit laatste weet het publiek te appreciëren: een brij van allerlei instrumenten en een goed vol geluid slaan telkens aan.

Het Vrij Podium begint zo langzamerhand ook haar vaste klanten te krijgen zowel onder de musici als onder de toehoorders. Dit is natuurlijk positief, alleen... Vele muzikanten, van welk nivo dan ook, krijgen te maken met een soort drempelvrees. "Mag iedereen op dat podium?". "Ik ken die mensen niet". "Wat moet ik daar met mijn klassieke opleiding komen doen?". "Een klarinet, dat zal hier moeilijk gaan", ... En toch valt daar maar een ding op te zeggen: doe gewoon mee! Er zijn geen restricties qua instrument of stijl. Laat het gewoon GEBEUREN! En pak achteraf een pint. (of vooraf)

Jurgen

NOG EENS BOVENGEHAALD...

Op een avond van het jaar...

Op een avond van het jaar 1407, die noodlottig scheen, wierp de kapitein een laatste blik op zijn dode verzonken liefde. Hij was in een vijandelijke spaanse kamp grootgebracht dacht hij en plotseling scheen hij te beseffen dat hartstocht in de Duisternis kon opdruken. Bij het bijzijn van zijn vrouw, scandeerde hij af en toe schandelijke woorden, eigenlijk in een pijnlijke strijd met zijn verscheurde ziel. "Ik weet niet meer waar ik heen moet", antwoordde ze hem ooit op een nogal droevige manier. Bij het bijzijn van andere vrouwen had hij haar namelijk openlijk met minachting behandeld. Zij ook liefsde hem op een manier, die doet denken aan snuivende jachtvonden bij het zwaarste noodweer. Elisa droeg haar mooiste japon, een beetje om haar aanwezigheid aan te prijzen. Over die onvoorzien dood, had ze wel eens nagedacht toen ze in Madrid ontvangen werd door de Admiraal, maar eigenlijk dacht ze dat haar prachtige lichaam nooit zou ontfaarden. Dit soort naïviteit en het zich stelselmatig bekommeren voor haar toilet, moest dan toch haar man vleien, dacht ze. Ze was eigenlijk fijn gebouwd, en de manier waarop ze zich kon kleden was verrukkelijk. Tijdens diners met de Koninklijke familie

pronkte ze dus als een pauw en wanneer ze van nature sprak als 'mens', toonde de gratie deze deftige dame, voorzien van alle nodige aandacht vanwege haar aristocratisch milieu. Eigenlijk verwachtte men van haar dat ze alle luchtkastelen kon opvullen met takt en welsprekendheid. Tegelijkertijd moest ze wellicht koel overkomen en iedere mondaine verschijning kreeg uiteindelijk steeds meer verontrustende allures. Mopperige priesters maakten zich zorgen en zelfs de gouverneur werd op de hoogte gebracht van haar "wansmakelijke gedrag". Want eigenlijk kon ze weinig verbergen, hoofdzakelijk als ze veel gedronken had. Het feit bij voorbeeld dat de loopbaan van haar man beruiste op opportuniteit, zelfs een antisemiete soberheid, een soort overheidsambt van een zinkend schip genaamd Spanje. Men verwachtte dan ook dat iedere vorm van 'dwaling' moest beantwoord worden met de nodige verplichtingen van 'onze stand'. Eigenlijk ervoer ze met heel veel plezier het protocol waarvoor haar man diende in aanmerking te komen. Hij bekeek haar toen aan met een bleke gezicht en in het diepste van zijn ziel wou hij naar haar toevliegen. Al jaren lang ging er geen uur van zijn vervolg op pg.6

Bond van Langharige
Onderdrukten
Phreddy, Phrang en
Phreddie's
Phietsenfabriek

GOGOBOYS

Frank "Ha (die Fra)nk" Williams zong reeds bij de fanfare van Moen en is een grote fan van Bob Marley en U raadt het nooit, zijn vader is Bobjean Schoepe. Waar zou hij dat talent vandaan hebben? Stekke Elvis is niet zijn echte naam. Dat is namelijk Sijn Elvis. Bent U een beetje knap en van het andere geslacht, Elvis waagt zijn kans, tot vervelens toe. Naast gitaar speelt hij ook drum, mondharmonica en viool.

Gogo Fred kennen we als M.C. Fred-E, Phreddie van de Phietsenfabriek, Ziggy van de Starbuckbrothers en als Freddie van de BLO. Gogo Fred dankt zijn naam aan de Gogoboy's, die hij ook oprichte, samen met Elvis. Hij speelt de bas. Hij speelt de bas. Hij speelt de bas. Hij speelt de bas.

De man die drummer is zonder een drumstel te bezitten waagt het bij de Gogoboy's te drummen. In de Shant kennen ze hem als "Hey manneke, brengt nog eens vier pinten en twee spagetti's", maar wij kennen hem als Guy Viegas, alias Ice Goa.

Eddie Wollie is een geboren en getogen Oostendenaar. Zoals Arno staat deze geitewollensokkenrocker garagat voor een gehakseld Oostends dialect. Met hem "goat ge nog nie nao kottem". Zijn gitaar is nog in bruikleen en hij mag inpluggen bij Elvis.

Gogo Fred : bas
Stekke Elvis : gitaar
Eddie Wollie : gitaar
Frank Williams : zang
Ice Goa : drums

Dinsdag 21 december - 21u - BSG-zaal VUB Brussel - VVK 100F

GIVE BUZZE

Dit rocktrio uit Gent heette vroeger nog de Give Buzze Bluesband. Ze speelden toen nog blues maar zijn nu geëvolueerd naar de rock. Dit is duidelijk te horen op hun eerste CD die werd geproduceerd door Jean-Marie Aerts en in maart van '93 is verschenen en best tot een van de beste Belgische platen gerekend mag worden.

Dirk d'Hondt : gitaar, zang
Frank Vlaeminckx : bas
Eric Dierckx : drums

Dinsdag 21 december - 22u - BSG-zaal VUB Brussel - VVK 100F

ANCIENNE
AB
BELGIE

december '93

woe 1 december, om 20 u :

O.M.D.

org. : Sound & Vision

vrij 3 december, om 20 u :

ULTRAMARINE

B.JÖRK

co-prod. : Sound & Vision & AB

zat 4 december, om 20 u :

A.J. CROCE

org. : AB

zon 5 december, om 20 u :

JOE HENRY

org. : AB

LUNA
theater

SCHOOLSTRAAT 76 RUE DE L'ÉCOLE
1080 BRUSSELS 02.414.29.07

7/12
YELLOWMAN

8/12
THE JESUS LIZARD

10/12
THE JULIANA HATFIELD THREE

14/12
ENTOMBED

*
vK

Wij vroegen het ons ook af

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y' - DIENST KULTUUR

tel. 02/641 23 25 (23 26)

klassiek concert

Q-concerten

SUMMER SUNDAY van JOSEPH HOROVITZ 'A COMICAL TRAGICAL ECOLOGICAL PASTORALE'

Horowitz is bekend om zijn muzikale parodieën. Hier brengt hij onder meer een koraal à la Bach waarin de vetgemeste dieren een ode brengen aan hun schepper, de Mens, de ware zin van hun leven en vooral van hun dood... Horowitz laveert door alle muzikale genres en stijlen en brengt een thema dat verrassend actueel is, maar geschreven in 1975, lang voor de groene beweging.

Programma

M. Ravel, Gaspard de la Nuit piano : Paul Hermens
R. Rogers en A. Copland balton : Marc Meersman
L. Williams en J. Horowitz het Tijl Ulenspiegelkoraal, Marc Meersman en Paul Hermens
dirigent : Wilfried Mondt

Woensdag 8 december - 20u - Aula Qa VUB - inkom 150/300 bf.

JO VOETS

30 vluchtige ontmoetingen op de stoepen.
Vernissage : woensdag 8 december 1993 om 19 u in Gallery'
Openingsuren : iedere werkdag van 11u30 tot 17 u

8 dec. 1993 tot 8 januari 1994 - Gallery' en KK

ELI PEETERS BRUSSEL EN ZIJN MENSEN

Overdag doet hij meisjes en jongens bewegen. 's Avonds of tijdens het week-end sluit hij ze even op.

Sinds tien jaren is Eli Peeters leraar lichamelijke opvoeding, hij droomt echter, sinds altijd, van fotografie.

Avondkursussen, assistent bij een Antwerps fotograaf... en dan begint zijn dubbelleven. Want eenmaal de school gedaan trekt hij er op uit om beelden te maken. Maar niet zomaar beelden.

De reportage waarvan hier een aantal foto's zijn afgebeeld, heeft acht jaren in beslag genomen, in de oude Brusselse wijk.

Zonder ooit beelden te stelen, heft hij soms de indruk een 'voyeur' te zijn, hij is echter geen bedrieger, geen leugenaar. Ook geen vlugge voorbijganger.

Eenmaal deze mensen geposeerd hebben, krijgen ze gratis hun foto.
Vaak misschien om hem te bedanken, of is het omdat hij hun vertrouwen onderbussen gewonnen heeft, vertellen zij hem hun levensverhaal.

En dank zij hem tekent en legt hij de identiteit van een wijk... die sterft... vast.
(hij vertaalt naar P. Gruber, 'Le Vif' - l'Express', 12.06.92)

Vernissage : woensdag 12 januari 1994 om 19 uur in Gallery'

Openingsuren : iedere werkdag van 11u30 tot 17u

12 januari tot 10 februari 1994 - Gallery' en KK

creatieve ateliers

Informatie en inschrijvingen: Dienst Kultur 02/641 23 25 of 23 26

Data : wekelijks, behalve in de vakantieperiodes
Plaats : Gallery'
Prijs : 500bf. voor VUB studenten en personeel
1500bf. voor wetensbezaarden en werklonen
2500bf. voor alle anderen

Zwart/wit fotografie : Maandag van 19 tot 22u
Theater : Maandag van 19 tot 22u
Modeltekenen : Donderdag van 19 tot 22u

Jurgen Rogiers, monitor
Rudi De Smet, monitor
Oswald Kuijken, monitor

theater

HET STEMPEL

Limba, een Nederlandse witte vrouw van begin derig, staat op een vulnrisbelt met twee koffers in haar hand. Ze is in Guatemala verliefd geworden op een Indiaan, Tomas. Na weer een paar maand in Nederland te hebben vertoefd, gaat ze terug naar Tomas om voorgoed bij hem te blijven.

In de monoloog die ze tegen de afwezige Tomas houdt, geeft ze uiting aan de emoties die haar bezig houden, aan haar diepe gevoelens voor Tomas, aan haar schaamte voor het eigen blanke ras, aan haar visie op cultuurverschillen en aan de breuk met haar zus. Oorspronkelijk een korte monoloog wordt hier vertolkt door meerdere spelers, omdat de universele tekst, waar ook ter wereld, begroepen en gesproken wordt door vele vrouwen. Het is de zelfreflectie van een enkeling die kapot met het verleden en op zoek gaat naar zijn/haar positionering in een versnipperde wereld.

Tekst : Peter Waterkoort/Ginolski
Akteurs : Linda Anreye, Ybo Casteleyn, Jouke de Regt, Evelynien Rutten, Tania Van Mierlo
Regie : Rudi De Smet

Woensdag 22 december - 20u30 - Aula Qa VUB - inkom 100bf

LA COMEDIE CRAPULE Macbeth tralala

Shakespeare schreef Macbeth voor meer dan drie personen, toch wist La Comédie Crapule dit probleem heeltoos te omzeilen en blijven er uiteindelijk enkel Macbeth, Lady Macbeth en Banquo over. Alle neveninbrige wordt opgeofferd aan een rechtice rechtiaan voorstelling waarin de akteur centraal staat. Een gedurde, sobere en indringende bewerking van één van de meest klassieke theaterstukken.

"Wie slecht schaakt verliest eerst zijn paarden en dan zijn koningin" (Macbeth)

regie en bewerking : Peter Van damme
akteurs : Bart de Wildeman, Arnoud Jaccobs en Ton de Wit
scenografie : Patrick Durwaal
kostuums : Silvia Hol

Woensdag 1 december - 20u30 - Aula Qa VUB - inkom 100bf.

koncert

OPEN PODIUM

Een podium voor muzikanten. Wat doen we er mee?
Op maandag 6 december zal de Zwitserse groep Mercury 4° F op ons podium optreden. Is dit het begin van iets nieuw?

maandagen 6 en 13 december vanaf 20u in het Kulturkaffee

expos

PROF. DOMIEN ROGGEN ROGGEN & ANDERE BEESTIGHEDEN

Tentoonstelling van driedimensionele collages.
Met en zonder betekenis.
Openingsuren : 2 en 3 december van 11u30 tot 17 uur
i.s.m. LWK

2 en 3 december 1993 - Gallery' en KK

koncert

BEVERLY JO SCOTT featuring DOUG DUFFEY (B-USA)

Na jaren van anoniem 'backing-vocals' bij oa. Reggie (Technobronics), Verona (The Stereo MC) en Dani Klein verscheen in oktober haar tweede solo CD.
Naar aanleiding hiervan gaat Beverly Jo Scott samen met pianist Doug Duffey enkele akoestische optredens verzorgen in een aantal clubs.
Wanneer het buiten zal vriezen zal het Kulturkaffee omgetoverd worden tot een broeierige sauna. Met soul en R&B keren wij terug naar de bronnen van de R & Roll, niet direct een concert waar het KK aan gewond is maar je moet die stam eens horen...

Donderdag 2 december - 21u - Kulturkaffee - gratis

MARRAKECH AZUL (M)

De Rai-muziek is de jongerenmuziek bij uitstek in de Arabische landen en haar teksten handelen over hun specifieke problemen (liefde, generatieproblemen, armoede enz.). De muziek komt uit de streek van Oujda in Algerije en werd enorm populair dank zij oa. Cheb Khaled en Cheb Mami.

Deze aanstekelijke dansmuziek kent momenteel in de Maghreblanden reads een nieuwe generatie muzikanten. Marrakech Azul behoort dan ook tot één van de meest interessante groepen van dit moment omdat het stuk voor stuk 'klassieke geschoelde' muzikanten zijn.

Marwane Mohammed : zang, viool, nay en gitaar
Marwane Abdessadele : zang, viool, gitaar en bas
El Mejjad Youssef : zang en synthesizer
Khissi Labkhat Filal : zang en synthesizer

Donderdag 9 december - 21u - Kulturkaffee

PORE (F)

Pore is een ambitieuze solo project van David Vally (ex Davy Jones Locker). Een apocalyptische ontroeping van 'death metal', 'grunge rock' en 'industrial'. Vier gitaren en vier versterkers zorgen voor luide en mechanische klanken, onderbouwd met minimalistische composities.

Discografie : Dorsale

David Vally : gitaar

Woensdag 23 december - 20u30 - Aula Qa VUB - inkom 100bf.

THE CAKEKITCHEN (NZL)

Singer-songwriter Graeme Jefferies woelt zich een hartoren Lou Reed. Zelf beroemd worden om alzo zijn groep tot de stermansluis te verheffen is een van zijn dromen. De muziek is een halve stap trager dan we zouden verwachten, maar is nog altijd krachtig. Graeme's stem, een vreemde combinatie van een Tibetaanse monnik en een verouderde elektrische ijskast, is nog steeds hoogverheven in ondoorzichtige almacht boven nummers met verwrongen Flying V en met tussepozen uitblijvende nummers met akoestische gitaar, woel en piano. De diepere gronden van de wereld komen naar boven.

Graeme Jefferies : gitaar, zang
Keith McLean : bass
Huw Daincow : drums

Donderdag 27 januari - 21u - Kulturkaffee - gratis

MARMER EN TEGEL

Vanaf heden kan iedereen in de BSG-zaal de prachtige marmeren gedenkplaat gaan bewonderen die de ordinare tegel aldaar vervangt (deze sneuvelde op 21 oktober jongstleden tijdens een M&E-td). Hiermee ging een nieuwe fase van start voor de verfraaiing van ons aller feestzaal. Wij (het BSG-bestuur) beslisten recent namelijk om onze zaal een nog exclusiever cachet mee te geven. Hiertoe zullen kringen die iets van ons heiligdom beschadigen, verplicht worden om dit te vervangen door de ons opgelegde luxe-materialen. Zo zullen gebroken tegels in de toekomst altijd door gepolijst marmer vervangen dienen te worden (M&E was slechts de eerste kring om dit te ondervinden). De eerstvolgende kring die daarenboven graffiti en stempelafdrukken op de muren laat staan, zal dit stuk muur met een grote spiegel moeten bedekken, en zij die onuitwisbare methyleenblauwe sporen achterlaten, zullen instaan voor de aanleg van een massief houten dansvloer. Zo ook zal de organisator die jassen en sjaals laat slingeren, de kosten moeten dragen voor de bouw van een ruime vestiaire. Tenslotte zullen de inrichters die over het hoofd zien de toiletten grondig te reinigen, het jaarloon van een wc-madam dienen te betalen. Dit alles wordt gedaan met het oog op de verhuur van onze zaal tijdens het weekend en overdag voor minder studentieke aangelegenheden. Wij mikken hiermee vooral op recepties, trouwfeesten, galadiners... Maar wij zijn ervan overtuigd dat dit chique kader ook de studenten ten goede zal komen, aangezien deze extra inkomsten ons in staat zullen stellen om de huur- en bierprijzen drastisch te verlagen. In de hoop U allen (volgend academiejaar?) te mogen verwelkomen bij het uitrollen van de rood fluwelen loper op de plechtige opening van de BSG-zaal 'nieuwe stijl' teken ik met de meeste hoogachting, namens het BSG-bestuur

Toon Vanagt.

BEZEGEL DE TEGEL

Men werpe de eerste steen terug: de tegel geeft weer-klank!
Welken vreugde beving me toen ik uw artikel heb mogen lezen.
Niet alleen draait U het mes in eigen wonde. U gooit bovendien zelf uw BSG-ruiten stuk.
Niet dat dit niet een grappige hersenpinsel is van een geniaal iemand die, naast de eigen leden, ook nog anderen tot voorwerp van spottendij wil maken.
Niet dat we uw schrijven erg vinden, maar wat het eigenlijk is en wat U er graag van gemaakt zou willen hebben, is hier laten we zeggen, totaal aan haar doel voorbijgeschoten.
Niet dat we uw schrijfstijl auto-cynisch vinden-wij hebben er overigens mooi van genoten-maar zoveel zelf-medelijden kan het M&E-daglicht ook weer niet verdragen.
Niet dat we U niet willen bedanken voor de marmeren tegel die U heeft aangelegd-vergeet onze naam niet op de tegel-maar is het al bezegeld?
Niet dat we het erg vinden dat U ons de promotie gunt, maar vertel me IS DIE TEGEL NU ECHT MEER DAN DUIZEND FRANK WAARD?

Cultpraeses Tongvat en de M&E-familie.

"Geef aan de keizer..."

omtrent religie en politiek

Het onderwerp van dit boek beslaat in meer dan een zin een breed terrein: niet alleen kunnen verschillende religies en diverse staatsopvattingen met elkaar in verband gebracht worden, maar bovendien kan uit een rijk historisch verleden geput worden om een of ander aspect te belichten. In dit boek hebben we ernaar gestreefd de complexiteit van het onderwerp maximaal aan te tonen, zonder evenwel tot een overloze versnippering te komen. We trachten ons daarbij aan twee beperkingen te houden:

1. De verhouding tussen staat en religie wordt vooral belicht tegen de achtergrond van de scheiding tussen beide in het Verlichtingsdenken. Hierin wordt een burgerlijke staat als basisvorm van samenleving vooropgesteld; binnen deze juridische, neutrale context wordt de ruimte gecreëerd voor godsdienstbeoefening. De laatste jaren merken we echter dat de scheiding tussen staat en religie (en dus het Verlichtingsvoorstel) steeds meer ontkend wordt: in diverse godsdiensten in Europa en rond de Middellandse Zee ontstaan tendensen die een bepaalde religieuze optiek als basis voor de samenleving (en dus ook van staatsvormen) naar voren willen schuiven. Dit boek schetst historische en filosofische discussies rond deze groeiende spanningen tussen religie en (leken)staat.

2. Dit boek wil duidelijk een discussiedossier zijn, waaruit gelovigen, politiek geïnteresseerde en cultureel geëngageerde mensen uit onze (Europese) cultuur kunnen putten, wanneer ze geïnformeerd willen worden over de mogelijkheden en kansen op harmonisch samenleven in een multiculturele en vooral ook pluralistische maatschappij. De nadruk ligt dus op de eigen samenleving in Europa, waar langzaam een gemiddelde bevolking ontstaat en dus ook een nieuwe, levensbeschouwelijk pluralistische samenleving tot stand komt. Daarbij wordt ook - zij het minder uitgebreid - aandacht be-

steed aan de nabijgelegen streken met joodse of islamitische dominantie, omdat deze streken een steeds intenser contact met Europa onderhouden (via immigratie, maar ook door handelscontacten, culturele uitwisseling, enzovoort).

Binnen deze grenzen (de actualiteit van de Verlichtingsvoorstellen, en de tendenzen in het huidige Europa) wordt een veelheid van inzichten en suggesties aangeboden die de lezer in staat moet stellen zich een grondiger geïnformeerd beeld te vormen over de nieuwe aanzetten tot religieuze fundering van staten (d.w.z. de nieuwe theocratische modellen, de nieuwe politieke moraal) en over de mogelijkheden of gevaren die ze inhouden. Daarbij worden aan de ene kant informatie en inzichten verstrekt over de historische wortels van die modellen in de drie belangrijkste godsdiensten in onze streken: hoe wordt er over het kalifaat gedacht in de islamitische traditie, waarom is politieke soevereiniteit voor het joodse volk een moeilijk begrip, wat zijn de waarden waarvan de christenen en ongelovigen vertrekken bij hun politiek denken, enzovoort? Aan de andere kant worden diverse begrippen in deze opnieuw opkomende discussie rond relatie tussen religie en staat filosofisch doorgelicht: wat is het mensbeeld of maatschappij-opvatting die voortligt bij de opvatting van een staat als lekenstaat, en wat correspondeert hiermee in een theocratische visie? Het is belangrijk te beseffen dat dit boek geen oplossing wenst te geven. Het is niet de bedoeling een bepaalde ideologie te propageren of het grote ongelijk van de andere keuzen te bewijzen. Het doel van dit boek is de relatieve leek in deze materie te informeren, zodat hij of zij met meer kennis van zaken zou kunnen deelnemen aan de discussie over een nieuwe verhouding tussen staat en religie, die zich meer en meer aandient. Wanneer integristen beweren dat de sharia tot grondwet moet worden gemaakt in alle

moslim-staten, of wanneer paus Johannes Paulus 2 verklaart dat de christelijke boodschap het fundament van elke politieke organisatie moet vormen, dan moet de burger weten waaruit deze denkbeelden voortkomen, hoe ze in het verleden al dan niet hebben gewerkt, wat de achterliggende mensvisie en waarden theorie is, wat de gevaren en de voordelen van dergelijke visies zijn, enz. Alleen met deze achtergrond informatie en de bijhorende inzichten kan hij immers discussiëren over de voorgestelde modellen en tot een ernstig geïnformeerd besluit komen. Ten behoeve van dit ideaal van mondigheid en om dus de burger meer duiding te geven over de problemen in de turbulente tijd die we nu beleven, werd dit boek samengesteld. De auteurs beseffen zeer goed dat niet alles gezegd werd, maar een eerste aanzet tot duiding zal men hier zeker vinden.

Rik Pinxten

Verkeers- veiligheid

Hoeveel slachtoffers moeten er nog vallen alvorens de bevoegde instanties gaan ingrijpen? Ludieke acties worden gepland.

Bijna een jaar geleden hebben een aantal studenten de handen in elkaar geslaan om de gevaarlijke verkeerssituatie rond de campus in de kaart te brengen. Zo ontstond de werkgroep 'Verkeersveiligheid' onder de vleugels van het Brussels Studentengenootschap en werd een immens dossier opgesteld vol metingen en onze oplossingen op de verschillende knelpunten.

Vooraf op het kruispunt bij de Shamrock gebeuren veel, zelfs dodelijke ongelukken. Ook voor de toegang vanuit het station van Etterbeek zijn tal van verbeteringen noodzakelijk en wie van de Nieuwelaan komt moet ook al bokkensprongen maken om op de campus te geraken. Dan hebben we nog niet gesproken van de slecht afgestelde lichten aan de Kazernelaan. (voor de volledige beschrijving verwijst ik naar een paar Moeials van vorig jaar)

Met het dossier zijn we dan gaan aankloppen bij de gemeenten Elsenne, Oudergem en het Brussels

Gewest. Daar hebben ze ons zeer vriendelijk te woord gestaan, maar dat was het dan ook. We schreven brieven, telefoneerden naar de bevoegde instanties om het dossier op te volgen, maar er kwam geen respons.

Vandaar dat we nu van plan zijn om de 'zachte aanpak' te laten varen en de politici wakker te maken door middel van talrijke ludieke acties. (We hebben reeds contacten met TV Brussel.) Deze acties moeten voorbereid worden en ideeën meten verzameld worden. Al diegenen die geïnteresseerd zijn om een handje toe te steken wil ik bij deze uitnodigen op de volgende vergadering op **maandag 6 december** om 13.00 uur op het BSG-lokaal (naast het kk). Zonder wat steun zal het ons niet lukken. In diezelfde week zullen we al een aantal aktietjes bekend maken op strooiplaatjes in 't cafeteria. **Maandag 13 december** roepen we nu al uit tot **actiedag**.

Ook de bouw van nieuwe studentenkoten wordt door diezelfde politici op de lange baan geschoven. De herstructureringen aan de Schoofslaan voor een veilig verkeer houden vanzelfsprekend verband met de bouw van deze nieuwe koten. Je hoort nu van ons.

Joeri Van Mierlo

D- Day

The driving experience

Op 18 december 1993 organiseert het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid op initiatief van Minister van Verkeerswezen, Guy Coëme, een jongerendag voor verkeersveiligheid in Kinopolis en op het Heizelplateau. De optiek van de dag is om jongeren al spelenderwijs te doen leren hoe ze verantwoord met een wagen kunnen omgaan. Basisgedachte: goed rijden, dat leer je. Je bent jong, dus leer je gemakkelijk dingen bij. Om dit doel te bereiken zijn er drie hoofdopbouwmomenten:

1) Op het Heizelplateau zullen er onder begeleiding karting en quadcircuits georganiseerd worden en auto- en motoiniatie en perfectionering.
2) In Kinopolis zullen er testmachines (reactormeter, tonnewagen, simulator, ...) opgesteld staan. Hierop kunnen de jongeren zelf ondervinden hoe bepaalde weersomstandigheden en on-

dermeer rijden onder invloed hun rijgedrag beïnvloeden.

3) Het derde luik zijn verschillende gesprekken die, ondersteund door audiovisueel materiaal, zullen gevoerd worden tussen jongeren en... een stuntman (de lange voorbereidingen van een stunt voorkomen ongelukken), een autocoureur (de lange opleiding maakt hem een capabel en snel chauffeur) en een dokter/psycholoog (hoe kan men gekwetsten en niet-gekwetsten opvangen, zijn er beschermingsreflexen die men kan hebben tijdens een ongeval). Aansluitend op dit laatste zal het Rode Kruis een initiatie geven. Tijdens de dag zal er een wedstrijd op basis van een theoretisch rijexamen georganiseerd worden. Er zullen ondermeer rijlessen, T-shirts en pins... te winnen zijn.

Wil je er meer over weten: bel 02/237.68.62

vervolg van pagina 1

Stijn Broucke : Ja men gaat natuurlijk altijd uit van hypothesen. Men rekent op een veertig maaltijden per dag. Als men dan bekijkt wat er op de verschillende diensten wordt uitgegeven aan etentjes, dan denk ik wel dat dit een realistisch uitgangspunt is.
DM : Bedankt voor dit gesprek.

Steven Vervoort kwam vorig jaar reeds op voor de SoR (U herinnert zich vast nog wel de blitse affiches en de 'Steven Vervoort kleurwedstrijd' van Historia Filosofia), dit jaar had hij meer sukses en mag hij dus ook deelnemen aan de SoR-vergaderingen als één van de grote zes.

DM : Wat was uw motivatie om opnieuw deel te nemen aan de verkiezingen?

Steven Vervoort: Als voorzitter van de Bewonerscommissie Campus Oefenplein nam ik reeds deel aan de vergaderingen, dit echter zonder stemrecht. Mijn opgedane ervaring wil ik nu gebruiken om als effectief lid (met spreek- en stemrecht) te kunnen deelnemen aan het beleid van de SSS.

DM : Wat zijn volgens U de belangrijkste actuele topics die resorteren onder de bevoegdheid van de SSS?

Steven Vervoort: Persoonlijk wil ik nog steeds verderwerken aan het milieuproject dat vorig jaar onder mijn leiding is opgestart via de BWC. Samen met Willy Emmerechts van Dienst Huisvesting zal ik dit jaar trachten ook de diensten en de kringen aan te zetten tot het gebruik van de papiercontainer. Het is natuurlijk niet mogelijk om mensen hiertoe te verplichten, maar van misbruiken is gelukkig ook geen sprake. Het is trouwens nogal moeilijk om iets anders dan papier door de gleuf te krijgen. Het papier dat in de container komt wordt wel degelijk gerecycled, dit is contractueel overeengekomen met het betrokken bedrijf. Als uitbreiding van dit project zal er tenslotte een glascontainer geplaatst worden op de Campus. Het vraagstuk is heel veel tijd en energie om dergelijke persoonlijke projecten te kunnen doorvoeren. Dit initiatief heeft ondertussen al anderhalf jaar in beslag genomen. Een ander project dat mij nauw aan het hart ligt is de bouw van bijkomende studentenhuisvesting op de Schoofslaan. De huidige infrastructuur is ontoereikend, en bovendien betekenen meer koten ook meer inkomsten voor de SSS.

DM : Zijn er dan geen plannen om de bestaande huisvesting (bv. de vervallen blokken op Campus Oefenplein met de beschimmelde badkamers) af te breken (het was trouwens nooit de bedoeling om die zo lang te laten staan, AV) of te restaureren?

Steven Vervoort: Er is een budget voorzien voor de renovatie van de bestaande huisvesting. De bedoeling is om eerst de keukens te vernieuwen (reeds in december zou er een eerste proefkeuken geplaatst worden), en daarna de badkamers te restaureren.

DM : En de algemene beleidslijn van de SoR?

Steven Vervoort: Dit komt neer op: wat we hebben zo goed mogelijk verdelen onder de mensen die er het meeste behoefte aan hebben. Aan het budget dat we ter beschikking krijgen kunnen we natuurlijk weinig veranderen. Zo zijn er direct al een aan-

tal aanzienlijke vaste kosten zoals personeels- en werkingskosten, waarin men niet kan besnoeien. De enige kosten waren gesaneerd kan worden zijn de uitgaven voor persoonlijke projecten. Het enige persoonlijke project van afgelopen jaar kwam echter van mijzelf... Het is wel zo dat we de criteria voor het verkrijgen van een kamer, een sociale bijdrage... onveranderd zullen trachten te houden, ook al krijgen we minder geld. (Welke invloed de huidige besparingsmaatregelen zouden kunnen hebben op het budget en eventueel ook het beleid van de SSS kon Steven ons echter niet vertellen. De interviewer vraagt zich ook af of de toekomst van de SSS wel even rooskleurig is als de Sorriers laten uitschijnen. Kan luxe-restaurant de SSS redden? AV)

DM : Hoe staat U tegenover het initiatief van de studentenbijeekkomsten en welke betekenis geeft U eraan?

Steven Vervoort: Ik kan mij ten volle achter dit project scharen. Het is belangrijk dat de studenten hun vertegenwoordigers kunnen aanspreken met vragen, problemen, suggesties... ook al is de belangstelling niet massaal. Meestal komen de studenten, een concreet probleem aanbrengen (dit is op deze bijeekkomsten al gebeurd). Het ging om een aantal Solvay-studenten die wantoestanden binnen hun eigen faculteit kwamen aankaarten. Eén van de fouten van vorig jaar is trouwens dat geen van de beide partijen (SvS en Vubratie) genoeg werk gemaakt heeft van informatie naar de student toe.

DM : Dit jaar geen hevige verkiezingsstrijd, maar slechts één lijst; 'De Lijst'. Kunt U dit even verduidelijken?

Steven Vervoort: Voor de verkiezingen van dit jaar was er een zekere impasse. Vubratie (de zogenaamde tegenlijst van vorig jaar, AV) was een goed initiatief, maar is tijdens het afgelopen academiejaar gewoon doodgebloed. Zo hebben er na de verkiezingen geen Vubratie-bijeekkomsten meer plaatsgevonden. SvS (Studenten voor Studenten, de lijst van de kringen, AV) kostte de kringen teveel geld- 8000 tot 10000 BF per kandidaat- maar bood hen niet genoeg voordelen. Ook was het zo dat de kandidaten bijna altijd afkomstig waren uit de kringen. Voor een buitenstaander (student die niet aan een kring verbonden is) was het eigenlijk niet mogelijk om zich kandidaat te stellen, laat staan verkozen te worden. 'De Lijst' daarentegen is samengesteld op een studentenbijeekkomst.

DM : De verkiezingen van vorig jaar hebben U wel een zekere bekendheid gegeven. Ondervindt U daar nog steeds de gevolgen van en wat zijn voor U de schaduwzijden van de roem?

Steven Vervoort: Ik wordt wel vaak aangesproken door mensen die mij een lidkaart van één of andere kring willen verkopen. Om budgettaire redenen is dit voor mij niet steeds mogelijk. Voor de rest zijn er niet zoveel mensen die mij nog herkennen, alhoewel ik blij ben dat ik die niet allemaal een pint moet betalen. Met de Historia Filosofia wedstrijd had ik overigens geen problemen.

Tenslotte onthult Steven, speciaal voor U, de moeiallezer, het geheim van de stralende witte tanden op de affiche: Geen trukage, geen vals gebit, geen stiftanden, maar één keer per week poetsen met Elmex tandpasta (de overige dagen een ander produkt gebruiken), en op tijd flossen.

De Moeial dankt Steven voor deze tip en het gezellig babbeltje.

Eric Willemaers nam dit jaar voor de eerste keer deel aan de verkiezingen. Hij heeft echter al heel wat ervaring opgedaan, o.a. bij Studiekring Vrij Onderzoek en in de studentenpolitiek. Ook hem nodigen wij uit in onze zetel voor een kort gesprekje.

DM : Wat heeft u ertoe gedreven om uzelf kandidaat te stellen?

ERIC WILLEMAERS: Ik wil vooral mijn opgedane ervaring gebruiken door zo actief mogelijk deel te nemen aan het beleid. Daarnaast blijf ik wel bewust van de beperkingen waaraan deze deelname aan het maken van het beleid onderhevig is. Beleid is heeft voor mij meer te maken met een visie dan met programmapunten. Het is ook moeilijk om over concrete zaken te praten gezien ik nog net op permanente basis aan de vergaderingen heb deelgenomen. Alhoewel ik bijvoorbeeld wel veel belang hecht aan de studentenbijeekkomsten en een betere samenwerking tussen de diensten van 'Y' (Studiekring Vrij Onderzoek, de Moeial, en het Brussels Studentengenootschap).

DM : Zal dit laatste voor U geen probleem zijn, gezien U ook bureau lid bent van Studiekring Vrij Onderzoek?

Eric Willemaers: Ik denk wel dat ik beide functies van elkaar gescheiden kunnen houden. Verder hoop ik dat er tegen de tijd dat mijn SoR-mandaat begint, geen problemen zullen zijn tussen VO en de SoR.

DM : Hoe ziet U die studentenbijeekkomsten?

Eric Willemaers: We zouden uiteindelijk moeten bekomen dat het beleid van de SSS niet enkel bepaald wordt door de vertegenwoordigers, maar ook door de studenten. Ik wil me geen illusies maken over de participatiegraad, maar tot nu toe hoor ik enkel enthousiaste reacties. Nu moeten we natuurlijk afwachten of het zal blijven aanslaan. De volgende bijeekkomst vindt trouwens plaats op woensdag 1 december om 12.30 h in het ESP-professorenlokaal. Vanaf dan om de twee weken zelfde plaats, zelfde tijdstip. Een ander belangrijk pluspunt aan de verkiezingen van dit jaar zijn de lage campagnekosten. Dit jaar bedroegen die slechts 6000 BF, in tegenstelling tot de 100000 BF van vorig jaar. Dit geeft duidelijk weer dat het 'superpopulaire gedoe' afgelopen is, en dat men nu bereid is om meer inhoudelijk te werken.

DM : bedankt voor dit onverwachte gesprekje.

Jurgen Anna

Kola

Vooraleer verder in te gaan op de actie op de VUB, ziecht even dit. Indianen zijn geen uitgestorven ras. Ze zijn ook geen verendragende, woeste oorlogskretenslakende, in tipi's levende wilden. Dit beeld werd ons door Hollywood vaak opgedrongen. Maar indianen zijn mensen van vlees en bloed die al 500 jaar lijden onder het juk van de voortrollende Europese "beschaving".

Hun filosofie verschilt grondig van de onze. Zij zien zichzelf niet als de heersers van Moeder Aarde, maar als een klein deeltje van de kosmos. Elk ding op aarde en in de kosmos heeft zijn plaats en een welbepaald doel. Alles moet steeds in harmonie zijn. Alle leven is een nooit eindigende cirkel. De cirkel mag nooit doorbroken worden.

In de taal van de Lakota (Sioux Indianen) betekent "kola" vriend. Sinds Juli 1987 staat KOLA ook voor "Keep Our Lakota Aware" - Hou Ons Volk Bewust.

KOLA werd opgericht in het Cheyenne River Sioux Reservaat in Zuid Dakota (USA) door en voor Noord Amerikaanse Indianen. KOLA is m.a.w. een mensenrechten-organisatie, die toeziet op naleving van o.a. land-, soevereiniteits-, verdrags- en religieuze rechten van de Native Americans.

In 1989 opende KOLA een sekretariaat in België, dat voornamelijk funktioneerst als (des)informatiecentrum.

Indianen hebben respect voor de gehele schepping. De blanke voelt zich superieur tegenover alles wat leeft en niet leeft. Gedurende 500 jaar zijn de indianen slachtoffers van het superioriteitsgevoel.

Tot op de dag van vandaag moeten zij trachten te overleven in de meest erbarmelijke omstandigheden. In 1992 vierde de ganse wereld "500 jaar na Columbus". Voor de indianen werd het een jaar van rouw.

Wij eisen de stopzetting van 5 eeuwen genocide (Miljoenen indianen werden in naam van beschaving, vooruitgang en christendom vermoord). Wij kunnen nog veel leren van hun filosofie. Andere "primitieve" culturen vergaet het net zo. Ze worden door ons beschaafden genegeerd en uitgemoord in naam van de vooruitgang, zonder dat men een poging doet hen en hun levenswijze te begrijpen.

Van de 6000 culturen die de aarde rijk is zijn er 5000 inheemse culturen met de ondergang bedreigd. Iedere cultuur die verdwijnt is een enorm verlies omdat ze uniek is. Zo is het ook met ieder stukje regenwoud dat wordt omgehakt. De meeste indianen wonen in reservaten. Zij zijn de meest achtergestelde bevolkingsgroep van Amerika. Zij kampen met problemen als werkloosheid, enorm alcoholisme, gedwongen sterilisatie (jaren '70), hongersnood, ziektes door gebrek aan hygiëne en gezond voedsel, slechte huisvesting, ontginning van goud, olie, steenkool en uranium op hun grondgebied door blanken en

storing van kernafval en chemisch afval op hun grondgebieden.

Leonard Peltier is een indiaans politiek gevangene die reeds 18 jaar onschuldig in de gevangenis zit. Verschillende organisaties (o.a. Amnesty International) zetten zich hier al langere tijd voor in. Van 21 november tot 24 december is er een internationale campagne waarbij men 1 000 000 handtekeningen naar president Clinton wil sturen om druk uit te oefenen op hem. Enkele v.i.p.'s steunen de actie: Nelson Mandela, Robert Redford, Oliver Stone, Rage against the machine, Val Kilmer, Rigoberta Menchu Tum, Albert II,...

JU KAN OOK HELPEN!!!
 Wat moet je doen? Van 29 november tot 3 december organiseren wij in de cafetaria van 12 tot 14 uur een schrijfcampagne met een petitie en brieven gericht naar president Clinton voor de vrijlating van Leonard Peltier.

Vind je dit allemaal een ver-van-mijn-bed-show en vraag je je af waarom het belangrijk is om de indianen te steunen? Het kan niet toegelaten worden dat andere culturen vernietigd worden door de westerse "beschaving". Wij moeten van hen leren want de waarden waar zij achter staan zijn waarden die belangrijk zijn voor de mensheid van de 21-ste eeuw in het algemeen.

Voor verdere informatie:
 Natalie Henseler (2° kan sociologie)
 J.Buedsstraat 25
 1040 Etterbeek

De Moelial

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden, verenig u!
Post jullie briefje in de Moelial-brievbus in de cafeteria (tussen kiosk en kassa).

Arbeid als gelijkheid

Schreeuw het van de daken, waarde broeders en parochianen: weg met het economische als allesomvattend grondvest van ons complete leven! Neen aan de economische klassen als enige fundamentele spil van alles en iedereen! Met of zonder burgerlijke partijen, want dat is niet de essentie, want dat is niet de essentie, mijn beste parochielidjes! Ons kort beschoren leven moet er een zijn van keuzes nemen, en belangrijker, van keuzes schrappen. Welke 'sociale' gemeenschap gaat het durven te prediken dat de uitgeperste migranten en extreembewoondgezinden ook de keuze mogen hebben om NIET deel te nemen aan het arbeid- en kapitaalverkeer? Is zelfs die vrijheid niet aan ons, wij vrome parochiegangers? Gewoon een andere keuze om te overleven dan "arbeid te verkopen aan bezitters van een paar machientjes". Gelijkheid, geachte parochianen, maar een andere overtuiging hebben, maakt je nog geen democraat. Shit, denken nu alle eensgezinden, hij geeft ons geen gelijk! Weg met de tyrannie van 'De Waarheid'. "Discriminatie, ze hebben me aangenomen op het werk omdat ik zwart ben!" Ach, Ab Absurdo weet het wel, de mens heeft racistische neigingen, dat is misschien wel het enige universele. Dat erkennen is alleszins meer dan met een bokshandschoen slaan, want een bokshandschoen slaat enkel in één richting. Vandaar dat ze altijd veeel, heeel veeel macht nodig heeft, parochielidjes! Of de macht nu enkel bij het geld zit, of enkel ergens anders. Fascisten: EN ze buiten je uit, teneinde je meerwaarde te kunnen voeden, EN tegelijk willen ze

diezelfde sukkelars buiten gooien, maar... dan is uw dienaar de kluts kwijt die zo iets wil doen, of anderszijds, beweert. Wie wil er dan nog inleveren? Wie wil er dan nog de maatschappij veranderen, laat staan maken? Naast diegenen die ze kunnen kraken, dat weten we nu ondertussen al lang. Want die zichzelf vernietigende dreiging moet wegvalen, overwonnen worden. Daarom, beste parochianen ziedaar Ab Absurdo's motto: geen ongeletterden leren lezen, maar probeer de geletterden, deze keer te goei, op te voeden! Uw dienaar, Ab Absurdo

BISSEN EN ZO

Bissen is eigenlijk nog best interessant. Ik weet het, het is een beetje sterven, maar het opent nieuwe mogelijkheden. Hoor ik mijn korte naam nog afroepen als stond ik op een lijst van verboden auteurs of behoorde ik tot de onaantastbare Indische kaste, toch was het ingehouden grijslachje van een proclamerende prof uiteindelijk een zegen. Natuurlijk, ieder zijn werk, ieder zijn taak in ons bestel. Maar dat profje dat als een pauze voor een lekker beestje zijn kleuren opzette en dat met de waggelende gang van een geil soepbeest indruk op ons probeerde te maken, ach ja, het was toch wel potstierlijk. Elke naïve professor krijgt het wel eens te doen, proclameren. En krijgt hij dan de lijst, en moet hij dan op

een verhoogje, dat de denkkenden van de dommen onderscheidt, achter een monumentale VUB-catheder zowaar, plaats nemen, dan zitten wij ten slotte alleen te wachten tot de in versgestreken pak geperste kennisdrager op zijn bek gaat over een onuitsprekelijke Chinese of Thaise achternaam. Dan plegen wij een beetje te lachen.

Al gaat het bij enkelen inderdaad om die enkele puntjes boven de 55% streep, de meesten weten goed genoeg hoe hij of zij het volgend jaar het best verdeelt en kan de formaliteit dus eigenlijk best missen.

Aan het eind van de eindeloze lijst schrijft de proclamerende dan richting collega-eerbekledenden of de trapjes van het aulapodium af alsof hij net de Mont-blanc heeft beklommen. Hij veegt zijn bezwete voorhoofd en pleegt nog en pleegt nog enkele snelle kwinkslagen met zijn collega voor hij een andere gerespecteerde academicus de proclamatie ziet voortzetten. Een incestueuze paringsdans die de academische wereld twee keer per jaar voor zichzelf opvoert.

Mais bon, dat is niet de essentie van bissen natuurlijk. Ik pak de universitaire koe bij de al even universitaire horens en kom meteen tot de conclusie van bissen: *bezigheidstherapie*. Want geef toe, je volgt een aantal maanden elke dag 6 tot 7 uur braafjes je les (tenminste dat denken ze thuis, maar dat is bijzaak) en kunt als je je verveelt je nog wat met je maatjes of je bank amuseren (want bij TW moet je het versieren van het andere geslacht maar uit je hoofd laten bij gebrek aan gegadigden of interessant vlees in de aulakup(en dat laatste geldt naar men mij zegt voor beide geslachten)).

Maar wat als je zo bijvoorbeeld maandag van 8 tot 10 les hebt en voor de rest van de dag niks? De evidentie zegt: je blijft in je bed liggen. Erger wordt het als je dinsdag van 10 tot 12 en van 4 tot 6 les hebt. Vier uur niks lopen doen, want ik ken nauwelijks mensen op de campus, heb je dat al ooit eens geprobeerd? Moet ik dan misschien studeren of zo? En bovendien, moest ik daarvoor nu mijn jaar voor herbeginnen? Echt pedagogisch noem ik dat.

Een administratieve streep die net boven mijn nochtans grote hoofd is getrokken. Een beetje woest wordt je ervan. Maar kom, ik ga niet natrapen op ons geliefd administratief en dubbelboekend personeel. Ze hebben ook hun plaats in ons stelsel, zou ik zeggen. Ik loop ondertussen toch maar vier uur te nietsen. Pedagogisch noem ik dat.

Ik geef mij daarom over aan de bezigheidstherapie. Al zal ik het breien en boeken lezen aan de gelukzaligen onder ons laten, ik drink mijn glaasje als een student en ik zit in de kaffees intellektuele praat uit te slaan. Ok, ik vind het fantastisch niks te doen te hebben. Ok, het is mijn eigen fout en ok, ik heb tijd voor het andere, goedgevormde geslacht en ok, ik zit eigenlijk na te trappen. Maar om het helemaal compleet te maken denk ik aan de 300.000 frank die ik dit jaar binnen TW aan de maatschappij kost. Ik denk, ik draag bij tot de meest fantastische maatschappelijke verwezenlijking van de afgelopen 20 jaar: de staatsschuld. Poor me. Maar een detail verwerpt dit doemdenken, mijn collegae, die zich op dit moment mogen laven aan een hoger niveau van kennis (lees: licentie) bevaren vreemde campusroutes.

Alsof het weekend bij TW nog niet uitgevonden was krijgen zij met de zaterdagmorgen erbij zowat 44 uur les per week (waarvan de meeste onontbeerlijk zijn om een glimp van de cursus te snappen). Een slavend bestaan dat ik al te graag opzij zet voor het wilde, gezapige en bourgondische leven dat ik stilaan begin te ontdekken: slapen, eten, zuipen, vrijen, intellectuele standpunten innemen over de wereldproblemen en andere volgordes van dezelfde procedure.

Ze zeggen: "Het is fantastisch." En ze hebben gelijk! Ik zeg ja en ben gelukkig. Na twee jaar studeren ontdek ik het leven buiten het studeren. Lang leve de bezigheidstherapie. Oh, zegen de administratieve streep van 60%. Ik denk dus ik ben en wat zou ik uiteindelijk nog meer willen?

Cargo (vanTW)

Francis Peeters, directeur van 'De Lijn' Vlaams Brabant, in *Het Laatste Nieuws* (9 nov. 1993):

"Uitsluitend openbaar vervoer voor marginalen die niet per auto naar de stad kunnen en een kleine minderheid uitmaken, daar kunnen wij ook niet op bouwen".

De Moelial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Vriend Kultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02 611 23 38
fax 02 611 23 62

Coördinator
Jurgen Oste

Redactie
Haroun Amira,
Karin V., Michel V.H., Anna,
Steven

Medewerkers
Jack Van Handenhove, Sami,
L & M, Aagje,
Stefan, Patrick, Geert A.

Illustraties
Geert Rondou,
Wim Castermans,
archief

Verantwoordelijke uitgever
Karin Verelst
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikelen van het BSG en VO.

B.S.G. Agenda

ZAAL

wo 1/12
KEPS-TD

do 2/12
AVSG-TD

zat 4/12
VO-TD

zo 5/12
KEPS CANTUS

ma 6/12
WL-TD

di 7/12
BM-TD

wo 8/12
KEPS

do 9/12
PERS-TD

za 11/12
LA CASPIENNE-TD

zo 12/12
PPK CANTUS

ma 3/12
HILOK-TD

di 14/12
KB-TD

wo 15/12
OP-TD

FILM

wo 1/12
WESTLAND Qc

do 2/12
PPK: Alive Qc
FOLKLORE:

Single white female Qb

ma 6/12
LIMBURGIA:
Body of evidence

di 7/12
KEPS: Hoffa

do 9/12
ANTVERPIA:
Malcolm X Qc

ZWK:
Indecent proposal

ma 13/12
SOLVAY:
Death becomes
di 14/12 her
VRG:
Reservoir dogs
wo 15/12
OP: The firm

JETTE

di 7/12
Permanentie
GK-kot
(16h- 19h)

wo 8/12
TK SINTER-
KLAAS- TD

do 9/12
FILM (P. Brouwer)

ma 13/12
GK/ FK/ TK:
Brouwerijbezoek

di 14/12
GK Kerstrecital

wo 15/12
GK JENEVER-
CANTUS

VARIA

wo 8/12
ZWK- TD
in Luigi's